

'Batı Burun'daki müslümanlar (Güney Afrika)

1 milyon kişi - sancağın bütün nüfusu: 7,2 milyon kişi

Güney Afrika için genel bilgiler:

Bütün halk: 60 milyon - Siyahlar: 76% -Beyazlar: 10% - Melezler: 9%-Asyalılar: 2,6%

Dinler: Hristiyan: 73% - Putperest: 15 % - Ateist/dinsiz: 8% - Müslüman: 1,5%

Güney Afrika öbür Afrika devletlerine benzemiyor. Burada daha fazla Avrupa kültürü bulunuyor; devlet de öbür devletlerin yanında daha zengindir. Burada daha bugüne kadar çok beyaz insan yaşıyor. Önce Hollanda, sonra da İngiltere Güney Afrika'da kendi sömürgeleri (kolonyaları) kurdular. Beyazların yarısı İngilizce, öbür yarısı da Hollandacanın bir diyalektini konuşuyor (Afrikaans). On sene önceye kadar beyazlar azınlık olduğu halde, herşeyi kontrol ederler, öbür halkların arasında ayırım yapardılar. Mesela, ayrı otobüsler, hastaneler, restoranlar vardı. Bu sisteme 'aparthayt' (Hollandaca: 'ayrılık') denilirdi. 1994 senesinde bu sistem çöktü ve ilk defa bir siyah prezident seçildi (Nelson Mandela).

Güney Afrika'nın dokuz tane sancağı var. 'Batı Burun' ('Zapaden Nos') denilen sancakta dört milyon kişi yaşıyor. Onların arasında yarım milyon müslümanlar var, o da bütün Güney Afrika'daki müslümanların yarısıdır.

Aşağı yukarı 300 sene önce Hollandılar ilk müslümanları doğu Afrika, hem de Endonezy'dan köle olarak getirdiler. Daha sonra İngilizler de Hindistan'dan işçiler gönderdiler, şeker tarlalarında işlemek için. Onların arasında da birçok müslüman bulunurdu.

'Batı Burun' sancağında yaşayan 500.000 müslümanların kendi istatistiklerine göre, 1997 senesinde 111 cami, 172 müslüman organizasyon ve 108 okulu vardı, kaldı ki, bunların sayısı gittikçe artıyor. Parlamentodaki müslümanlar, kendi halkının sayısına göre çok

yüksektir. Politikada ve ekonomide de müslümanların etkisi artıyor. Son yıllarda müslüman fanatiklik de türemeye başladı. Üç sene önce birkaç bomba atıldıktan sonra ilk fanatikler tutuklanmaya başladı.

Müslümanlar en fazla burunda yaşayan Malay halkı (Asya'dan getirilen kölelerin torunları), Hintliler ve melez halkların arasında bulunuyor. Son senelerde müslüman propagandistler siyah halkların arasında kişi kazanmaya çalışıyorlar. Bunun dışında Afrika'nın birçok fakir müslüman devletlerinden insanlar daha zengin olan Güney Afrika'ya kaçırmıştır (en çok batı Afrika ve Somalia'dan).

Yüzlerce sene önce Hollandalılar ve İngilizler, kölelerin arasında müjde yayılmasını yasakladılar ve böylelikle müslümanlığı desteklemiş oldular. Müslümanlar yüzlerce seneden beri Hristiyanlarla yanyana yaşadıkları için, İncilin anaöğretilerini biliyorlar. O da müslümanların çoğunu daha serbest düşünmeye zorluyor. Her sene müslümanlar Rab İsa'ya geliyorlar: kimisi imanlı bir komşuyla konuşuyor, kimisi merak edip bir toplantıya dalıyor, başkası gene İsa'yı rüyada görüyor.

Ama serbest ve batılı bir devlet olan Güney Afrika'da, müslümanlıktan Rab İsa'ya gelenlere gene de baskı yapılıyor. Aile ve cinsten kovuluyorlar, miras haklarından ve işlerinden oluyorlar. Kimi aileler imana gelmiş evlatlarını öldürüyorlar bile. Bu baskı yüzünden sadece adca Hristiyan olan birçok kişi, bir müslümanla evlenirken islamiyeti kabul ediyorlar.

Pastorların işi bu konuda kolay değildir. 'Arnold' adında bir pastor bize bu konuda örnek olabilir: Toplantısında Selime adında müslümanlıktan gelmiş bir imanlı kızkardeş vardı. Aylarca onu her gün kendi arabasıyla iş yerine götürdü. İşten atılınca bütün topluluk onun geçimi için para topladı. Bu yardım olmasaydı, sokakta kalacaktı. Şimdi bu zor günleri atladi ve gene kendisine ve hanesine bakabilir. Şimdi onun iki kızkardeşi de imana merak gösteriyorlar, çünkü Selime'nin bunca baskı dayandığını görüyorlar, kendi hayatları gene karmakarışıktırlar. Şimdi sık sık Selime'ye ziyaret ediyorlar. O da onlara müjdeyi anlatmak için Rabden açık bir kapı diliyor.

DUA KONULARI:

- 'Aparthayt' sisteminin çökmesinden sonra müjde yaymak için fırsatlar çoğalmaya başladı. Öte yandan müslümanlığı yayanlar da çoğaldı. Özellikle siyah topluluklarda imanlıları müslümanlık konusunda aydınlatacak işçiler lazım. Kiliseler müslümanlığın artmasına karşı koyacak güçte değil. Ancak bir avuç incil okulu, 'müslümanların arasında çalışmak' diye bir konu ders programına koymuşlar. Bu konuda imanlılara daha fazla cesaret lazım, öyle ki, daha fazla müslüman imana gelsinler.
- Müslümanlıktan gelenlerin çoğu 'Süper Kiliseler'de bulunuyorlar. Onlar kocaman, binden fazla kişi olan topluluklardır. Ne yazık ki, öyle büyük topluluklarda onlara gereken ilgi verilmiyor. Topluluklar müslümanlara müjde verme işine daha fazla önem versinler, kendi kişilerini de bu konuda daha iyi hazırlasınlar. Birçokların islamiyet hakkında bilgileri yok, müslümanlardan korkuyorlar bile.
- Güney Afrika'da birçok Mesih imanlısı, müslüman halkları arasında saklı olarak, kendi imanlarını açıklamadan yaşıyorlar. En fazla onlar için dua edelim: gelen baskıya boyun eğmesinler, kendi imanını cesaretle açıkça bildirsinler. Bu tür imanlıları yetiştirmek için daha fazla ev toplantılarına ihtiyaç var.